

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1071/2012**z dnia 14 listopada 2012 r.****nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 16 lutego 2012 r. Komisja Europejska („Komisja”) powiadomiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) o wszczęciu postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Unii gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Tajlandii i Indonezji („państwa, których dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie zostało wszczęte w następstwie skargi złożonej w dniu 3 stycznia 2012 r. przez Komitet obrony przemysłu Unii Europejskiej łączników rur lub przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 50 % całkowitej unijnej produkcji gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego („gwintowane łączniki z żeliwa ciągliwego”). Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na dumping wymienionego produktu i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.

2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (3) Komisja oficjalnie powiadomiła skarżącego, producentów unijnych, producentów eksportujących, importerów niepowiązanych, użytkowników i przedstawicieli państw eksportujących o wszczęciu dochodzenia. Komisja powiadomiła również producentów w Argentynie, ponieważ przewidziano ewentualne wykorzystanie Argentyny w charakterze państwa analogicznego. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

- (4) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

- (5) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących w ChRL, producentów unijnych i importerów niepowiązanych, w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrolę wyrywkową zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a w razie stwierdzenia takiej konieczności – aby umożliwić dobór próby, zwrócono się do wszystkich producentów eksportujących w ChRL, producentów unijnych oraz importerów niepowiązanych o zgłoszenie się do Komisji oraz o dostarczenie, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu, podstawowych informacji o ich działalności związanej z gwintowanymi łącznikami z żeliwa ciągliwego (jak określono w części B poniżej) w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. Nie przewidziano kontroli wyrywkowej dotyczącej producentów eksportujących w dwóch pozostałych państwach, których dotyczy postępowanie, Tajlandii i Indonezji.

- (6) Aby umożliwić zainteresowanym producentom eksportującym w ChRL złożenie wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) lub o indywidualne traktowanie („IT”), Komisja przesłała zainteresowanym producentom eksportującym w ChRL i władzom Chin formularze wniosków. Dwa przedsiębiorstwa wniosły o MET zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, a cztery przedsiębiorstwa wniosły o IT zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

- (7) Komisja oficjalnie poinformowała objętych postępowaniem producentów eksportujących w ChRL, władze Chin oraz skarżącego o ustaleniach w sprawie MET. Otrzymali oni również możliwość wyrażenia swoich opinii na piśmie.

- (8) W odniesieniu do producentów unijnych, jak należy wyjaśnić w motywie (29) poniżej, sześciu producentów unijnych przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Na podstawie informacji otrzymanych od współpracujących producentów unijnych Komisja dobrała próbę złożoną z trzech producentów unijnych, kierując się ich wielkością sprzedaży.

- (9) Jak wyjaśniono w motywie (31) poniżej, 33 importerów niepowiązanych przesłało wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Na podstawie informacji otrzymanych od tych stron Komisja wybrała do próby dziewięciu importerów o największej wielkości przywozu do Unii oraz mających swoją siedzibę na terenie Unii. Jeden importer nie dostarczył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, w związku z czym ostateczna próba obejmowała pozostałych ośmiu importerów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 44 z 16.02.2012, s. 33.

- (10) Jak wyjaśniono w motywie (30) poniżej, 12 producentów eksportujących w ChRL przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Na podstawie informacji otrzymanych od tych stron Komisja wybrała do próby trzech producentów eksportujących w ChRL o największej wielkości wywozu do Unii.
- (11) Komisja przesłała kwestionariusze do trzech objętych próbą producentów unijnych, trzech objętych próbą chińskich producentów eksportujących, trzech tajlandzkich producentów eksportujących, trzech indonezyjskich producentów eksportujących, dziewięciu objętych próbą importerów niepowiązanych oraz siedmiu użytkowników.
- (12) Odpowiedzi otrzymano od trzech objętych próbą producentów unijnych, trzech chińskich producentów eksportujących, dwóch tajlandzkich producentów eksportujących, jednego indonezyjskiego producenta eksportującego oraz ośmiu importerów niepowiązanych. Na pytania zawarte w kwestionariuszu nie udzielił odpowiedzi żaden użytkownik.
- (13) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do wstępnego określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:
- producenci unijni
    - ATUSA Accesorios de Tuberia S.A., Salvatierra (Alava), Hiszpania
    - Berg Montana Fittings EAD, Montana, Bułgaria
    - Georg Fischer Fittings GmbH, Traisen, Austria
  - b) producenci eksportujący w ChRL
    - Hebei Jianzhi Casting Group Ltd., powiat Yutian, Hebei, ChRL
    - Jinan Meide Casting Co., Ltd., Pingyin, Shandong, ChRL
    - Qingdao Madison Industrial Co., Ltd., Jimo, Shandong, ChRL
  - c) producenci eksportujący w Tajlandii
    - Siam Fittings Co., Ltd., Samutsakorn, Tajlandia
    - BIS Pipe Fitting Industry Co., Ltd, Samutsakorn, Tajlandia
  - d) producent eksportujący w Indonezji
    - PT. Tri Sinar Purnama, Semarang, Indonezja
  - e) importerzy niepowiązani w Unii
    - Crane Limited, Ipswich, Zjednoczone Królestwo
    - GEBO Armaturen GmbH, Schwelm, Niemcy
    - Hitachi Metals Europe GmbH, Düsseldorf, Niemcy
    - MegaGroup Trade Holding B.V., Veghel, Niderlandy
    - Raccorditalia s.r.l., Brugherio(MB), Włochy
- (14) Biorąc pod uwagę potrzebę ustanowienia wartości normalnej dla producentów eksportujących w ChRL, którym nie przyznano MET, w celu ustalenia wartości

normalnej na podstawie danych z państwa analogicznego, którym w tym przypadku były Indie, przeprowadzono weryfikację w siedzibie następującego przedsiębiorstwa:

— Jainson Industries, Jalandhar, Punjab, Indie

3. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (15) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od 2008 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (16) Produkt objęty postępowaniem, zgodnie z opisem w zawiadomieniu o wszczęciu, to gwintowane łączniki rur lub przewodów rurowych, odlewane z żeliwa ciągliwego („produkt objęty postępowaniem”), obecnie objęte kodem CN ex 7307 19 10.
- (17) Główne surowce wykorzystywane do produkcji to złom metalowy, koks/elektryczność, piach (do formowania) oraz cynk (do cynkowania). Pierwszym etapem procesu wytwarzania jest topienie złomu metalowego w żeliwiakach. Następnie dokonywany jest proces formowania i odlewanie różnych kształtów, dzielonych następnie na pojedyncze sztuki. Produkty muszą przejść przez długi proces wyżarzania, który gwarantuje, że są one w wystarczającym stopniu ciągliwe i mogą być wykorzystane tam, gdzie wymagana jest odporność na wstrząsy i wibracje, oraz że są w stanie wytrzymać szybkie zmiany temperatur. Następnie łączniki mogą być, w razie potrzeby, poddane cynkowaniu. Później odbywa się gwintowanie produktów.
- (18) Gwintowane łączniki z żeliwa ciągliwego są wykorzystywane w celu połączenia dwóch lub więcej rur lub przewodów rurowych, połączenia rury z urządzeniem, dokonania zmiany kierunku przepływu płynu lub zamknięcia rury. Gwintowane łączniki z żeliwa ciągliwego są przede wszystkim wykorzystywane w instalacjach gazowych, wodnych i grzewczych w budynkach mieszkalnych i niemieszkalnych. Są również wykorzystywane w rurociągach w rafineriach ropy naftowej. Łączniki z żeliwa ciągliwego są dostępne w różnych konfiguracjach, najpowszechniejsze z nich to kolanka 90-stopniowe, trójniki, złączki nakrętne, krzyżaki oraz dwuzłączki. Są produkowane w formie czarnej (nieocynkowanej) i formie ocynkowanej.

2. Produkt podobny

- (19) Stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem i produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym w ChRL, Tajlandii i Indonezji oraz na rynku krajowym w Indiach – państwie, które posłużyło jako państwo analogiczne, a także produkt produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny mają te same podstawowe cechy fizyczne i techniczne. Uznaje się je zatem tymczasowo za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego („produkt podobny”).

Argumenty dotyczące zakresu definicji produktu

- (20) Przedstawiono szereg argumentów dotyczących zakresu definicji produktu, zwłaszcza przez importerów, ale również przez organy jednego z państw członkowskich. Argumenty zostały indywidualnie rozpatrzone poniżej.

Łączniki cynkowane elektrolitycznie

- (21) Jeden z importerów przedstawił argument, że z zakresu definicji gwintowanych łączników z żeliwa ciągliwego powinny zostać wyłączone „łączniki cynkowane elektrolitycznie”. Argumentował on, że produkcja łączników cynkowanych elektrolitycznie wymaga dodatkowych etapów produkcji po gwintowaniu, takich jak mycie i dodatkowe cynkowanie elektrolityczne. Prowadzą one niewątpliwie do szeregu ulepszeń jakościowych i korzyści w porównaniu z łącznikami tradycyjnymi. Jednak oczywiste jest, że łączniki cynkowane elektrolitycznie są w pełni zamienne z łącznikami tradycyjnymi, a zatem mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne. Uznaje się je zatem za produkt objęty postępowaniem.

Elementy podstawowe łączników zaciskowych

- (22) Ten sam importer przywozi elementy podstawowe łączników zaciskowych, które w następnej kolejności składa z innymi częściami, wytwarzając gotowe łączniki zaciskowe. Podano w wątpliwość, czy elementy podstawowe łączników zaciskowych mogą być objęte zakresem definicji produktu objętego postępowaniem. Elementy te wyglądają jak łączniki i są gwintowane, jednak nie mogą być wykorzystywane bezpośrednio do łączenia rur – muszą zostać złożone, zanim gotowy łącznik połączy rury. Są wprawdzie droższe, jednak są zamienne z innymi gwintowanymi łącznikami, ponieważ są również wykorzystywane do łączenia rur i przewodów rurowych, aczkolwiek przede wszystkim raczej w przypadku prac naprawczych niż nowych instalacji. Tymczasowo zakłada się zatem, że łączniki zaciskowe i ich elementy podstawowe wchodzi w zakres definicji produktu objętego postępowaniem.

Łączniki z żeliwa ciągliwego białego i czarnego

- (23) Kilka stron argumentowało, że nie można uznać łączników z żeliwa ciągliwego produkowanych i sprzedawanych przez producentów unijnych za porównywalne z tymi, które są produkowane i wywożone do Unii przez państwa eksportujące, których dotyczy postępowanie, ponieważ gatunek materiału wykorzystywanego w łącznikach produkowanych w Unii to, ogólnie rzecz biorąc, białe żeliwo ciągliwe, zaś gatunek materiału wykorzystywanego w łącznikach wywożonych, to czarne żeliwo ciągliwe.
- (24) Jak już stwierdzono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1784/2000⁽¹⁾ dotyczącym tego samego produktu, dochodzenie tymczasowo pokazało, że jeżeli chodzi o postrzeganie produktu na rynku, nie ma różnicy między łącznikami z żeliwa ciągliwego białego a łącznikami z żeliwa ciągliwego czarnego, ponieważ produkty te mają pod każdym względem – z wyjątkiem zawartości węgla – ściśle zbliżone właściwości, takie same końcowe przeznaczenia, a zatem są zamienne. Potwierdza to fakt,

że importerzy/przedsiębiorstwa handlowe kupują zarówno łączniki z żeliwa ciągliwego czarnego pochodzące z państw, których dotyczy postępowanie, jak i łączniki z żeliwa ciągliwego białego produkowane przez przemysł unijny, a następnie sprzedają je użytkownikom bez różnicowania tych łączników ze względu na rodzaj materiału. Jeśli chodzi o użytkowników produktu objętego postępowaniem, dochodzenie potwierdziło, że nie dokonują oni w istotnym stopniu rozróżnienia między łącznikami z żeliwa ciągliwego białego a łącznikami z żeliwa ciągliwego czarnego.

- (25) Sugeruje to także fakt, że norma europejska EN 10242 i międzynarodowa norma ISO 49, które określają wymagania konstrukcyjne i eksploatacyjne łączników z żeliwa ciągliwego, odnoszą się do łączników z żeliwa ciągliwego białego i czarnego. Jeżeli chodzi w szczególności o rodzaj używanego materiału, zarówno łączniki z żeliwa ciągliwego białego, jak i czarnego są dopuszczone.
- (26) Biorąc pod uwagę powyższe, przyjmuje się tymczasowo, że łączniki z żeliwa ciągliwego białego produkowane i sprzedawane przez część producentów unijnych należy uznać za produkt podobny do łączników z żeliwa ciągliwego czarnego produkowanych i wywożonych do Unii przez państwa eksportujące, których dotyczy postępowanie.

Argumenty dotyczące przywozu łączników niegwintowanych

- (27) Jeden importer przywozi niewielkie ilości niewykończonych łączników, które nie są gwintowane. Gwintowanie stosuje następnie importer. Ponieważ przywożone produkty nie są gwintowane, nie uznaje się ich za produkt objęty postępowaniem.

Argument dotyczący definicji „żeliwa ciągliwego” według Nomenklatury Scalonej

- (28) Władze jednego z państw członkowskich wskazały na fakt, że zgodnie z notami wyjaśniającymi do Nomenklatury Scalonej⁽²⁾ wyrażenie „ciągliwe” obejmuje żeliwo z grafitem sferoidalnym (identyczne z żeliwem sferoidalnym). Wprawdzie żadna ze stron zainteresowanych postępowaniem nie zgłosiła w OD sprzedaży gwintowanych łączników z żeliwa sferoidalnego, jednak istnieją dowody na to, że jest to możliwe. Jako że łączniki te mają te same podstawowe właściwości fizyczne jak gwintowane łączniki z żeliwa ciągliwego objęte dochodzeniem, uznaje się za właściwe wyjaśnienie, że produkty z żeliwa sferoidalnego są objęte zakresem postępowania i zakresem środków.

C. KONTROLA WYRYWKOWA**1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych**

- (29) Zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży gwintowanych łączników z żeliwa ciągliwego klientom niepowiązanym w Unii, jaką można rozsądnie zbadać w dostępnym czasie. Próba objęci zostali trzej producenci należący do dwóch grup przedsiębiorstw, reprezentujący 81 % sprzedaży gwintowanych łączników z żeliwa ciągliwego klientom niepowiązanym w Unii, wybrani z grupy sześciu producentów unijnych, o których wiedziano, że

⁽¹⁾ Dz.U. L 208 z 18.8.2000, s. 8, pkt 14f.

⁽²⁾ Dz.U. C 137 z 6.5.2011, s. 1.

wytwarzają produkt podobny. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego przeprowadzono konsultacje ze wszystkimi producentami unijnymi i ze skarżącym oraz zaproszono wszystkie zainteresowane strony do zgłoszenia uwag dotyczących proponowanej próby. Nie złożono żadnych uwag odnośnie do wyboru próby.

2. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w ChRL

- (30) Zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu, która mogła zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie. Dwunastu producentów eksportujących stanowiących 51 % wywozu z Chin do Unii w OD dostarczyło informacje umożliwiające dobór próby, o które proszono w załączniku A do zawiadomienia o wszczęciu. Próbą objęte zostały trzy przedsiębiorstwa, reprezentujące 88 % wielkości wywozu współpracujących stron z ChRL do Unii. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego przeprowadzono konsultacje z wszystkimi zainteresowanymi producentami eksportującymi oraz władzami Chin. Nie złożono żadnych uwag odnośnie do wyboru próby.

3. Kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych

- (31) Zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości przywozu do Unii, jak również geograficznego położenia przedsiębiorstw, jakie można rozsądnie zbadać w dostępnym czasie. Łącznie 33 producentów niepowiązanych dostarczyło informacje umożliwiające dobór próby, o które proszono w załączniku B do zawiadomienia o wszczęciu. Pierwotnie dobraną próbą objęto sześciu importerów w pięciu państwach członkowskich, reprezentujących 59 % przywozu gwintowanych łączników z żeliwa ciągliwego przez importerów współpracujących do Unii. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego dokonano konsultacji z wszystkimi importerami. W następstwie uwag, próbą objęto trzy dalsze przedsiębiorstwa, co spowodowało, że ostateczną próbą objęto dziewięciu importerów w sześciu państwach członkowskich, reprezentujących 67 % przywozu gwintowanych łączników z żeliwa ciągliwego przez importerów współpracujących do Unii. Nie otrzymano dalszych uwag odnośnie do poszerzonej próby. Jeden importer nie dostarczył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, w związku z czym ostateczna próba obejmowała pozostałych ośmiu importerów.

D. DUMPING

1. Chińska Republika Ludowa

1.1. Traktowanie na zasadach rynkowych

- (32) Na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym przywozu z ChRL normalną wartość ustala się zgodnie z art. 2 ust. 1-6 w odniesieniu do producentów, wobec których stwierdzono, że spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

- (33) W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji, kryteria te są podsumowane poniżej:

1. decyzje gospodarcze są odpowiedzią na warunki panujące na rynku i brak jest znacznej ingerencji ze strony państwa, zaś koszty są odzwierciedleniem wartości rynkowych;
2. przedsiębiorstwa posiadają jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości oraz jest stosowana do wszystkich celów;
3. nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;
4. prawo upadłościowe i prawo rzeczowe gwarantują pewność i stabilność prawa; oraz
5. wymiany walut dokonuje się po kursie rynkowym.

- (34) Dwóch producentów eksportujących wnioskowało o przyznanie MET na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i odesłało wniosek o MET w wyznaczonym terminie.

- (35) Komisja zgromadziła wszelkie niezbędne informacje, które uznała za potrzebne, i zweryfikowała wszelkie informacje dostarczone we wnioskach o MET w lokalach przedsiębiorstw, o których mowa.

- (36) W wyniku weryfikacji ustalono, że żaden z producentów eksportujących, którzy wnioskowali o przyznanie MET, nie spełnił wymogów zawartych w kryteriach określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

- (37) Skontrolowana dokumentacja tych dwóch eksporterów nie była zgodna z międzynarodowymi standardami rachunkowości, zaś w przypadku jednego eksportera skontrolowana dokumentacja nie była kompletna, ponieważ nie obejmowała rachunku przepływów pieniężnych. Oczywiście jest zatem, że eksporterzy nie zdołali spełnić kryterium 2.

- (38) Jeden z eksporterów nie zdołał dowiedzieć, że kapitał wniesiony podczas jego prywatyzacji został poddany właściwemu oszacowaniu, natomiast drugi eksporter otrzymał korzyści ze strony państwa, przede wszystkim w postaci preferencyjnej stawki podatku dochodowego. Nie zdołali zatem spełnić kryterium 3.

- (39) Jedno z przedsiębiorstw wnioskujących o przyznanie MET złożyło uwagi odnośnie do ujawnienia. Nie podało ono w wątpliwość żadnego z faktów objętych ujawnieniem, jednak w swoich uwagach podniosło trzy zasadnicze kwestie.

- (40) Po pierwsze, argumentowało ono, że decyzja w sprawie MET jest bezprawna, ponieważ została podjęta niemal dwa miesiące po ustanowionym przepisami terminie. W tym względzie należy stwierdzić, że opóźnienie to było spowodowane przede wszystkim faktem, iż weryfikacja MET nie mogła odbyć się wcześniej, jako że eksporterzy chińscy nie byli w tym czasie dostępni. Należy podkreślić, że czas podjęcia decyzji nie miał żadnego wpływu na jej wynik.
- (41) Po drugie, argumentowano, że niezgodność ze skontrolowaną dokumentacją jest oparta wyłącznie na przesłankach formalnych. Ponadto przedstawiono argument, że „praktyka księgową, która nie jest w pełni formalnie zgodna z międzynarodowymi standardami rachunkowości, nie stanowi naruszenia drugiego kryterium MET, o ile nie ma to wpływu na wyniki finansowe danego przedsiębiorstwa.” W tym kontekście warto odnotować, że kryterium 2 nie ma żadnego odniesienia do wyniku finansowego przedsiębiorstwa. Argument ten jest zatem bezpodstawny. Przedmiotowe kryterium mówiące o „dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości” jest w rzeczywistości wymogiem formalnym. Niemniej jednak warto wspomnieć, że wszystkie naruszenia miały charakter znaczący, czy to w związku z wielkością przedmiotowych kwot czy też znaczeniem naruszenia (np. po prostu nie przeprowadzono obowiązkowej analizy).
- (42) Przedstawiono również argument, że w przeszłości nie przywoływano korzyści otrzymanych w postaci preferencyjnej stawki podatku dochodowego, aby oddalić wnioski o przyznanie MET. W tym względzie zwraca się uwagę na fakt, że każdy przypadek jest oceniany osobno. Jeżeli chodzi o trzecie kryterium MET, dokonuje się oceny, czy eksporterzy chińscy są przedmiotem znacznych zniekształceń przeniesionych z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej. Ma to miejsce w przedmiotowym przypadku w odniesieniu do korzyści ze strony państwa, które przyjęły formę przede wszystkim preferencyjnej stawki podatku. Uwagi ogólne w rodzaju tych, które zgłosił eksporter chiński, nie są zatem dostatecznie uzasadnione.
- (43) Podsumowując, nie dowiedziono, że którykolwiek z dwóch producentów eksportujących wypełnił kryterium MET 2 i 3. W związku z powyższym nie można przyznać MET przedmiotowym przedsiębiorstwom.
- 1.2. Indywidualne traktowanie
- (44) Na podstawie art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego dla państw, których dotyczy ten przepis, ustalana jest ogólnokrajowa stawka celna, z wyjątkiem przedsiębiorstw, które mogą udowodnić, że spełniają wszystkie kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (45) W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji, kryteria te są podsumowane poniżej:
1. w przypadku przedsiębiorstw, będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub spółek „joint venture”, eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków;
  2. ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane;
  3. większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych, a urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości, lub należy wykazać, że spółka jest wystarczająco niezależna od interwencji państwa;
  4. przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym; oraz
  5. interwencja państwa nie pozwala na obejście środków antydumpingowych, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek celnych.
- (46) O IT wnioskowali producenci eksportujący, którzy nie spełnili kryteriów MET, jak również trzeci producent objęty próbą. W oparciu o dostępne informacje ustalono tymczasowo, że wszyscy objęci próbą producenci eksportujący spełnili wymogi przewidziane w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, a tym samym można im przyznać IT.
- 1.3. Państwo analogiczne
- (47) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, ustala się na podstawie cen lub wartości skonstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”).
- (48) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała o swoim zamiarze uznania Argentyny za odpowiednie państwo analogiczne do celów ustalenia wartości normalnej dla ChRL i zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na ten temat.
- (49) Uwagi odnośnie do wyboru państwa analogicznego zgłosiło szereg eksporterów i importerów. Argumentowali oni, że Argentyna nie jest odpowiednim państwem analogicznym, głównie ze względu na niski poziom konkurencji krajowej oraz wysoki poziom cen na argentyńskim rynku krajowym, który jest następstwem tej sytuacji. Istnieją istotne wskazania, że rynek argentyński jest w dużej mierze podzielony między trzech producentów krajowych. Dane statystyczne Argentyny wskazują, że przywóz na rynek argentyński jest znikomy, jako że tradycyjnie najwięksi dostawcy zagraniczni – Brazylia i Chiny – są przedmiotem wysokich ceł antydumpingowych.
- (50) Wspomniani eksporterzy i importerzy zaproponowali Tajlandię, Indie oraz Indonezję jako bardziej odpowiednie państwa analogiczne. Po uwzględnieniu uwag zgłoszonych przez strony zainteresowane postępowaniem postarano się o współpracę ze strony producentów argentyńskich i indyjskich. Ostatecznie na współpracę zgodził się jeden producent argentyński i jeden producent indyjski.
- (51) Analiza odpowiedzi pokazała, że ceny krajowe zgłoszone przez jedyne współpracujące producenta argentyńskiego były w rzeczywistości bardzo wysokie, znacznie wyższe niż ceny sprzedaży objętych próbą producentów unijnych czy też ich cena niewyrządzająca szkody.

(52) Z drugiej strony okazało się, że rynek indyjski jest wysoce konkurencyjny; liczbę producentów szacuje się na 300. W związku z powyższym można uznać, że ceny krajowe, które zgłasza współpracujący eksporter indyjski, są wiarygodne.

(53) W to samo dochodzenie zaangażowane są Tajlandia i Indonezja, jednak w obydwu państwach działalność prowadzi jedynie bardzo ograniczona liczba producentów, co powoduje, że ich rynki krajowe są w porównaniu z Indiami mniej konkurencyjne. Wstępnie uznano zatem, że odpowiednim państwem analogicznym zgodnie z art. 2 ust. 7 lit a) rozporządzenia podstawowego są Indie.

1.4. Wartość normalna

(54) W związku z tym, że żadnemu z objętych próbą eksporterów chińskich nie przyznano MET, wartość normalną ustalono na podstawie przepisów art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, przy czym za analogiczne państwo trzecie o gospodarce rynkowej uznano Indie.

(55) Najpierw w odniesieniu do każdego producenta eksportującego objętego postępowaniem ustalono, czy całkowita wielkość sprzedaży gwintowanych łączników z żeliwa ciągliwego przez producenta w państwie analogicznym była reprezentatywna, tzn. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem realizowanej przez każdego producenta eksportującego do Unii w OD. Tak było w przypadku dwóch z trzech objętych próbą producentów eksportujących.

(56) Następnie ustalono typy produktu sprzedawane na rynku krajowym, w przypadku których producent z państwa analogicznego odnotował ogólną reprezentatywną sprzedaż krajową, która była identyczna lub bezpośrednio porównywalna z typami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii.

(57) W odniesieniu do każdego typu produktu sprzedawanego przez producenta z państwa analogicznego na rynku krajowym i uznanego za bezpośrednio porównywalny z typem gwintowanych łączników z żeliwa ciągliwego sprzedawanym na wywóz do Unii przez producentów eksportujących ustalono, czy sprzedaż krajowa jest wystarczająco reprezentatywna. Krajową sprzedaż danego typu produktu uznano za wystarczająco reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego typu produktu klientom niezależnym w OD stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży na wywóz do Unii porównywalnego typu produktu, realizowanej przez producenta eksportującego.

(58) Następnie Komisja sprawdziła w odniesieniu do producenta z państwa analogicznego, czy każdy typ produktu podobnego sprzedawanego na rynku krajowym w ilościach reprezentatywnych można uznać za sprzedawany w zwykłym obrocie handlowym. Dokonano tego poprzez ustalenie dla każdego typu produktu proporcji sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w OD.

(59) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży danego typu produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto

równiej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, przekraczała 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego typu, a średnia ważona cena sprzedaży tego typu była równa kosztom produkcji lub wyższa od nich, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej. Cena ta została ustalona jako średnia ważona cen całej sprzedaży krajowej tego typu produktu, jaka miała miejsce w OD.

(60) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego typu produktu stanowiła 80 % lub mniej całkowitej wielkości sprzedaży tego typu produktu lub gdy średnia ważona ceny danego typu produktu była niższa od kosztów produkcji, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie tego typu produktu.

(61) Jeżeli dane typy produktu były sprzedawane ze stratą, uznawano, że nie były one sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym.

(62) W odniesieniu do typów produktu, które nie były sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym, a także tych, które nie były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, zastosowano skonstruowaną wartość normalną.

(63) W celu skonstruowania wartości normalnej poniesione średnie ważone koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne (SG&A) oraz średni ważony zysk osiągnięty przez jedyne współpracujące producenta z państwa analogicznego z krajowej sprzedaży produktu podobnego dokonanej w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem dodano do średnich kosztów produkcji tego producenta w okresie objętym dochodzeniem. W odniesieniu do wszelkich typów produktu sprzedawanych w niereprezentatywnej ilości na rynku krajowym, do skonstruowania wartości normalnej wykorzystano średnią ważoną zysku i kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych w zwykłym obrocie handlowym tej niereprezentatywnej sprzedaży. W razie konieczności koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne zostały odpowiednio dostosowane przed wykorzystaniem ich do badania zwykłego obrotu handlowego i konstruowania wartości normalnych.

1.5. Cena eksportowa

(64) Ponieważ objętym próbą producentom przyznano IT, zaś całkowita sprzedaż eksportowa produktu objętego postępowaniem do Unii odbywała się bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, cenę eksportową określono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, mianowicie na podstawie cen eksportowych faktycznie zapłaconych lub należnych.

1.6. Porównanie

(65) Wartość normalną i cenę eksportową porównywano na podstawie ceny *ex-works*.

(66) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

(67) Wprowadzono odpowiednie dostosowania wynikające z właściwości fizycznych, podatków pośrednich, kosztów transportu, ubezpieczenia, przeładunku i załadunku, kosztów dodatkowych, kosztów opakowań, kredytów, zleceń i opłat bankowych we wszystkich przypadkach, w których uznano je za uzasadnione, dokładne oraz poparte zweryfikowanymi dowodami.

1.7. Marginesy dumpingu

(68) W przypadku przedsiębiorstw objętych próbą, średnią ważoną wartość normalną każdego typu produktu podobnego ustaloną dla państwa analogicznego porównano ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiadającego typu produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

(69) Na tej podstawie tymczasowe średnie ważone marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
Hebei Jianzhi	67,8 %
Jinan Meide	39,3 %
Qingdao Madison	32,1 %

(70) Średni ważony margines dumpingu współpracujących producentów eksportujących niewłączonych do próby został obliczony zgodnie z przepisami art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Margines ten został ustalony na podstawie marginesu ustalonego dla producentów eksportujących objętych próbą.

(71) Na tej podstawie margines dumpingu obliczony dla przedsiębiorstw współpracujących niewłączonych do próby ustalono tymczasowo na 42,3 %.

(72) W odniesieniu do wszystkich pozostałych producentów eksportujących w ChRL marginesy dumpingu ustalono na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu ustalono najpierw poziom współpracy, poprzez porównanie wielkości wywozu do Unii zgłoszonego przez współpracujących producentów eksportujących, z odpowiednimi danymi Eurostatu dotyczącymi przywozu.

(73) W związku z tym, że współpraca stanowiła więcej niż 50 % całkowitego chińskiego wywozu do Unii, zaś przemyśl można uznać za rozdrobniony ze względu na wysoką ilość producentów eksportujących w ChRL, można przyjąć, że poziom współpracy jest wysoki. Jako że nie ma powodu, aby uznać, iż jakkolwiek producent eksportujący celowo odstąpił od współpracy, rezydualny margines dumpingu został ustalony na poziomie objętego próbą przedsiębiorstwa o najwyższym marginesie dumpingu. Uznano to za stosowne, ponieważ nie było

wskazań, iż przedsiębiorstwa niewspółpracujące realizowały dumping na niższym poziomie, a także w celu zapewnienia skuteczności wszelkich środków.

(74) Na tej podstawie tymczasowe średnie ważone marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
Hebei Jianzhi	67,8 %
Jinan Meide	39,3 %
Qingdao Madison	32,1 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	42,3 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	67,8 %

2. Tajlandia i Indonezja

2.1. Wartość normalna

(75) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego dla każdego ze współpracujących producentów eksportujących była reprezentatywna, tzn. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży stanowiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii. Dochodzenie wykazało, że sprzedaż krajowa produktu podobnego była reprezentatywna w przypadku wszystkich współpracujących producentów eksportujących w Tajlandii i Indonezji.

(76) Następnie Komisja określiła, które typy produktu sprzedawane na rynku krajowym przez przedsiębiorstwa odnotowujące ogólnie reprezentatywną wielkość sprzedaży krajowej były identyczne z typami sprzedawanymi na wywóz do Unii lub też bardzo do nich podobne.

(77) Ustalono, w odniesieniu do każdego typu produktu podobnego sprzedawanego przez producentów eksportujących na ich rynku krajowym i porównywalnego z rodzajem produktu objętego postępowaniem sprzedawanym na wywóz do Unii, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna do celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Krajową sprzedaż danego typu produktu uznano za wystarczająco reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego typu produktu klientom niezależnym w OD stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży na wywóz do Unii porównywalnego typu produktu.

(78) Komisja zbadała następnie, czy sprzedaż krajową reprezentatywnych ilości każdego rodzaju produktu podobnego można uznać za sprzedaż dokonaną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Dokonano tego poprzez ustalenie, dla każdego typu produktu, jaka część sprzedaży niezależnym odbiorcom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem przynosiła zyski.

- (79) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży danego typu produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, przekraczała 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego typu produktu, a średnia ważona cena sprzedaży była równa jednostkowym kosztom lub wyższa od nich, wartość normalną dla poszczególnych typów produktu obliczono jako średnią ważoną cen sprzedaży krajowej ogółem tego typu produktu.
- (80) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego typu produktu stanowiła 80 % lub mniej całkowitej wielkości sprzedaży tego typu produktu lub gdy średnia ważona ceny tego typu produktu była niższa niż koszty jednostkowe, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej, którą obliczono jako średnią ważoną ceny w krajowej sprzedaży, wyłącznie z zyskiem, danego typu produktu.
- (81) Jeżeli dane typy produktu były sprzedawane ze stratą, uznawano, że nie były one sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym.
- (82) W odniesieniu do typów produktu, które nie były sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym, a także tych, które nie były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, zastosowano skonstruowaną wartość normalną.
- (83) W celu skonstruowania wartości normalnej poniesione średnie ważone koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz średni ważony zysk osiągnięty przez współpracujących producentów eksportujących objętych postępowaniem z krajowej sprzedaży produktu podobnego dokonanej w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem dodano do średnich kosztów produkcji tych producentów w okresie objętym dochodzeniem. W odniesieniu do wszelkich typów produktu sprzedawanych w niereprezentatywnej ilości na rynku krajowym, do skonstruowania wartości normalnej wykorzystano średnią ważoną zysku i kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych w zwykłym obrocie handlowym tej niereprezentatywnej sprzedaży.

2.2. Cena eksportowa

- (84) W związku z tym, że całość wywozu produktu objętego postępowaniem realizowanego przez współpracujących eksporterów tajlandzkich i indonezyjskich była sprzedawana niezależnym klientom w Unii, cena eksportowa została ustalona zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, mianowicie na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych cen eksportowych.

2.3. Porównanie

- (85) Wartość normalną i cenę eksportową porównywano na podstawie ceny *ex-works*.
- (86) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

- (87) Wprowadzono odpowiednie dostosowania wynikające z poziomu kosztów handlu, transportu, ubezpieczenia, przeładunku i załadunku, kosztów dodatkowych, kosztów opakowań, kredytów, zleceń i opłat bankowych we wszystkich przypadkach, w których uznano je za uzasadnione, dokładne oraz poparte zweryfikowanymi dowodami.

2.4. Marginesy dumpingu

a) Tajlandia

- (88) W przypadku dwóch przedsiębiorstw współpracujących w Tajlandii średnią ważoną wartość normalną każdego typu produktu porównano ze średnią ważoną ceną eksportową podobnego typu produktu, jak stanowi art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (89) Biorąc pod uwagę, że poziom współpracy był uważany za wysoki (wielkość wywozu dwóch współpracujących przedsiębiorstw tajlandzkich stanowiła więcej niż 80 % całości tajlandzkiego wywozu do Unii w OD), margines dumpingu dla wszystkich pozostałych tajlandzkich producentów eksportujących ustalono na poziomie najwyższego marginesu dumpingu dwóch współpracujących przedsiębiorstw.
- (90) Na tej podstawie tymczasowe średnie ważone marginesy dumpingu dla przedsiębiorstw tajlandzkich, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
BIS Pipe Fitting Industry Co., Ltd	15,9 %
Siam Fittings Co., Ltd	50,7 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	50,7 %

b) Indonezja

- (91) W przypadku jedyne współpracującego przedsiębiorstwa średnią ważoną wartość normalną każdego typu produktu podobnego porównano ze średnią ważoną ceną eksportową podobnego typu produktu objętego postępowaniem, jak stanowi art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (92) Biorąc pod uwagę, że poziom współpracy był uważany za wysoki (wielkość wywozu jedyne współpracującego przedsiębiorstwa indonezyjskiego stanowiła więcej niż 80 % całości indonezyjskiego wywozu do Unii w OD), margines dumpingu dla wszystkich pozostałych indonezyjskich producentów eksportujących ustalono na takim samym poziomie jak w przypadku współpracującego przedsiębiorstwa.
- (93) Na tej podstawie tymczasowe średnie ważone marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
PT. Tri Sinar Purnama	11,0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	11,0 %

E. SZKODA

1. Produkcja unijna

- (94) W OD produkt podobny był wytwarzany przez sześciu producentów w Unii. Jak wskazano powyżej w motywie (29), do próby wybrano dwie grupy producentów unijnych składające się z trzech producentów unijnych, na które przypada 81 % całkowitej produkcji unijnej produktu podobnego.

2. Definicja przemysłu unijnego

- (95) W rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego wszystkich sześciu producentów unijnych wytwarzających produkt podobny w OD stanowi przemysł unijny, w związku z czym są oni dalej zwani „przemysłem unijnym”.

3. Konsumpcja w Unii

- (96) Konsumpcję w Unii ustalono na podstawie wielkości sprzedaży na rynku unijnym przez przemysł unijny, a także danych Eurostatu dotyczących wielkości przywozu, po dostosowaniu według ustaleń dochodzenia.
- (97) W latach 2008–2009 konsumpcja w Unii obniżyła się znacząco, a mianowicie o 21 %; następnie konsumpcja wzrosła o 12 punktów procentowych do 9 % poniżej poziomu konsumpcji odnotowanego na początku okresu badanego.

Konsumpcja w Unii (w tonach)				
	2008	2009	2010	OD
Konsumpcja w Unii	72 231	57 398	59 190	65 460
Indeks	100	79	82	91

Źródło: dane zawarte w skardze, Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

4. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (98) Komisja rozważała, czy przywóz gwintowanych łączników z żeliwa ciągliwego pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, powinien być oceniany w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (99) Margines dumpingu ustalony w odniesieniu do przywozu z każdego z państw, których dotyczy postępowanie,

znajdował się powyżej progu *de minimis*, jak określono w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego (zob. motywy (74), (90) i (93) powyżej).

- (100) Jeżeli chodzi o wielkość przywozu produktu po cenach dumpingowych z Indonezji, stwierdzono, że stanowił on jedynie około 2,5 % łącznego przywozu produktu podobnego do Unii w OD. Dlatego można uznać, że nie stanowił on istotnej szkody dla przemysłu unijnego w rozumieniu art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego lub porozumienia antydumpingowego WTO ⁽¹⁾.
- (101) Jednocześnie w wyniku dochodzenia stwierdzono na tym tymczasowym etapie, że istnieje prawdopodobieństwo, że większość przywozu z Indonezji została niepoprawnie zgłoszona: pod innym kodem CN, a mianowicie 7307 99 10 zamiast 7307 19 10, który zazwyczaj jest właściwy dla gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego. Jednak całość lub co najmniej większa część tego niepoprawnie zgłoszonego przywozu została już uwzględniona w wartości 2,5 %, o której mowa w poprzednim motywie.
- (102) W świetle powyższego podjęto tymczasową decyzję o niełączeniu tego przywozu z przywozem po cenach dumpingowych z Tajlandii oraz ChRL.
- (103) Jeżeli chodzi o wielkość przywozu po cenach dumpingowych z Tajlandii oraz z ChRL, nie można uznać jej za znikomą, ponieważ udział tego przywozu w rynku osiągnął w OD odpowiednio 5,4 % i 47,3 %.
- (104) Łączna ocena została tymczasowo uznana za odpowiednią w świetle porównywalnych warunków konkurencji między przywozem z tych dwóch państw oraz podobnym produktem unijnym, tzn. występują te same kanały sprzedaży i przeznaczenie dla tej samej kategorii klientów. W rzeczywistości, w szeregu przypadków stwierdzono, że przywożone produkty z ChRL i Tajlandii były sprzedawane za pośrednictwem tych samych dystrybutorów.
- (105) W świetle powyższych ustaleń tymczasowo uznano, że wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione. W związku z tym przywóz z Tajlandii i ChRL poddano łącznej ocenie. Będzie on niniejszym przywoływany jako „przywóz z dwóch państw, których dotyczy postępowanie”.

4.2. Wielkość i udział w rynku przywozu z dwóch państw, których dotyczy postępowanie

- (106) W okresie badanym wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, na rynek unijny zwiększyła się o 15 %. W latach 2008–2009 przywóz początkowo zmalał o 16 % ze względu na zmniejszenie się konsumpcji, o czym mowa w motywie (97) powyżej, jednak w dalszym okresie poprzedzającym OD znacznie wzrósł – o 31 punktów procentowych.

⁽¹⁾ Zob. decyzja Komisji z dnia 3 marca 1998 r., 98/175/WE, Dz.U. L 63 z 4.3.98, s. 32, motyw 2.

Wielkość przywozu do Unii (tony)				
	2008	2009	2010	OD
ChRL	26 188	22 413	22 065	30 786
<i>Indeks</i>	100	86	84	118
Tajlandia	3 723	2 681	3 331	3 485
<i>Indeks</i>	100	72	89	94
Dwa państwa, których dotyczy postępowanie	29 911	25 094	25 396	34 271
<i>Indeks</i>	100	84	85	115

Źródło: Eurostat i ustalenia poczynione w trakcie dochodzenia

- (107) Udział w rynku przywozu towarów po cenach dumpingowych z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł w badanym okresie o 11 punktów procentowych – z 41,7 % do 52,7 %. Ten wzrost udziału w rynku miał miejsce przede wszystkim między 2010 r. a OD, w okresie odradzającego się popytu.

Udział w rynku unijnym				
	2008	2009	2010	OD
ChRL	36,5 %	39,3 %	37,7 %	47,3 %
<i>Indeks</i>	100	108	103	129
Tajlandia	5,2 %	4,7 %	5,7 %	5,4 %
<i>Indeks</i>	100	91	110	103
Dwa państwa, których dotyczy postępowanie	41,7 %	44,0 %	43,4 %	52,7 %
<i>Indeks</i>	100	106	104	126

Źródło: dane zawarte w skardze, Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

4.3. Ceny produktów przywożonych do Unii z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

a) Zmiany cen

- (108) Poniższa tabela pokazuje średnią cenę produktów przywożonych po cenach dumpingowych z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, na granicy Unii przed ocleniem, zgodnie z danymi Eurostatu. W okresie badanym średnia cena produktów przywożonych po cenach dumpingowych z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, stale rosła – łącznie o 14 %.

Ceny przywozu (EUR/tonę)				
	2008	2009	2010	OD
ChRL	1 428	1 557	1 631	1 676

Ceny przywozu (EUR/tonę)				
	2008	2009	2010	OD
<i>Indeks</i>	100	109	114	117
Tajlandia	2 126	2 208	2 036	2 148
<i>Indeks</i>	100	104	96	101
Dwa państwa, których dotyczy postępowanie	1 515	1 626	1 679	1 721
<i>Indeks</i>	100	107	111	114

Źródło: Eurostat

b) Podcięcie cenowe

- (109) Dokonano porównania cen poszczególnych typów produktu między ceną sprzedaży producentów eksportujących a ceną sprzedaży stosowaną w Unii przez objętych próbą producentów unijnych. W tym celu porównano ceny objętych próbą producentów unijnych stosowane dla klientów niepowiązanych z cenami objętych próbą producentów eksportujących z dwóch państw, których dotyczy postępowanie. Tam, gdzie to było konieczne, wprowadzono dostosowania w celu uwzględnienia różnic w poziomie handlu (zwłaszcza sprzedaży OEM) i kosztach przywozowych.

- (110) Porównanie to wykazało, że w OD przywożony produkt objęty postępowaniem pochodzący z Tajlandii i ChRL był sprzedawany w Unii po cenach podcinających ceny przemysłu unijnego o 25 % do 55 % cen przemysłu unijnego.

5. Sytuacja przemysłu unijnego

- (111) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich czynników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł unijny w okresie badanym. Przedstawione poniżej dane dotyczą wszystkich producentów unijnych – jeżeli chodzi o produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, sprzedaż i udział w rynku, jak również objętych próbą producentów unijnych – jeżeli chodzi o wszystkie pozostałe wskaźniki. Ponieważ próba obejmowała tylko dwie grupy producentów, ze względu na poufność wskaźniki odnoszące się do objętych próbą producentów nie mogły zostać ujawnione w poniższych tabelach w postaci zagregowanych danych; w zamian przedstawiono jedynie dane zindeksowane w celu ukazania istniejących tendencji.

5.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (112) Wielkość produkcji unijnej spadła gwałtownie o 39 % w latach 2008–2009, a następnie lekko się zmniejszyła poniżej niskiego już poziomu, mimo że w kolejnych latach popyt wzrósł o 12 punktów procentowych, jak wskazano w motywie (97) powyżej.

Wielkość produkcji w Unii (tony)

Wszyscy producenci	2008	2009	2010	OD
Konsumpcja w Unii	55 726	33 780	32 303	32 646
Indeks	100	61	58	59

Źródło: dane zawarte w skardze i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (113) Moce produkcyjne przemysłu Unii spadły w okresie badanym, zwłaszcza w latach 2008–2009, o 21 %. Główną przyczyną spadku mocy produkcyjnych było zamknięcie trzech producentów unijnych, które miało miejsce w okresie badanym.

Moce produkcyjne Unii (tony)

Wszyscy producenci	2008	2009	2010	OD
Moce produkcyjne	90 400	75 440	71 440	71 440
Indeks	100	83	79	79

Źródło: dane zawarte w skardze i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (114) Mimo spadku mocy produkcyjnych wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu unijnego spadło, przede wszystkim w latach 2008–2009, o 26 %.

Wykorzystanie unijnych mocy produkcyjnych

Wszyscy producenci	2008	2009	2010	OD
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	62 %	45 %	45 %	46 %
Indeks	100	73	73	74

Źródło: dane zawarte w skardze i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

5.2. Zapasy

- (115) Wielkość zapasów spadła w badanym okresie o 23 %, wraz ze spadkiem sprzedaży i wielkości produkcji przemysłu unijnego.

Zapasy (tony)

Próba	2008	2009	2010	OD
Indeks	100	91	75	77

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

5.3. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (116) W latach 2008–2009 wielkość sprzedaży wszystkich producentów unijnych na rynku unijnym spadła znacząco – o 25 %, co było następstwem spadającego popytu. Po 2009 r. popyt w Unii zdecydowanie wzrósł,

o czym wspomniano w motywie (97) powyżej. Mimo tego do końca okresu badanego sprzedaż unijna pozostała na niskim poziomie, odnotowanym w 2009 r.

Wielkość sprzedaży w Unii (tony)

Wszyscy producenci	2008	2009	2010	OD
Sprzedaż unijna	34 210	25 702	26 717	25 333
Indeks	100	75	78	74

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (117) Udział przemysłu unijnego w rynku nieustannie spadała w okresie badanym – łącznie o 9 punktów procentowych lub 18 %; w tym samym okresie przywóz towarów po cenach dumpingowych zyskał 11 punktów procentowych udziału w rynku, na co wskazano w motywie (107) powyżej.

Udział w rynku unijnym

Wszyscy producenci	2008	2009	2010	OD
Sprzedaż unijna	47,7 %	45,1 %	45,6 %	38,9 %
Indeks	100	95	96	82

Źródło: dane zawarte w skardze, Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

5.4. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (118) W okresie badanym objęci próbą producenci unijni byli w stanie dokonać jedynie niewielkiej – czteroprocentowej – podwyżki cen sprzedaży. Ze względu na rosnące ilości produktów przywożonych na rynek unijny po cenach dumpingowych, wspomniany wzrost cen był niższy niż wzrost kosztów.

Średnia cena unijna za tonę

Próba	2008	2009	2010	OD
Indeks	100	103	103	104

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

5.5. Rentowność, zwrot z inwestycji i przepływy środków pieniężnych

- (119) Rentowność przemysłu unijnego ustalono, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym klientom niepowiązanym jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży. Na początku okresu badanego rentowność przemysłu unijnego była wprawdzie zadowalająca, jednak w 2009 r. została ona niemal całkowicie wyeliminowana. W pewnym stopniu rentowność ta została następnie przywrócona, jednak przez całą pozostałą część okresu badanego pozostała na poziomie znacznie niższym niż poziom niewyrządzający szkody.

- (120) Co się tyczy zwrotu z inwestycji wyrażonego jako procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji, wskaźnik ten był zasadniczo zgodny z tendencją dotyczącą rentowności.

Rentowność i zwrot z inwestycji				
Próba	2008	2009	2010	OD
Rentowność (indeks)	100	8	38	37
Zwrot z inwestycji (indeks)	100	1	36	40

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (121) Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej w okresie badanym nieustannie spadały, łącznie o 64 %, osiągając w OD bardzo niski poziom.

Przepływy pieniężne (EUR)				
Próba	2008	2009	2010	OD
Indeks	100	55	58	36

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

5.6. Wzrost

- (122) Jak wskazano w motywie (97) powyżej, w okresie między 2009 r. a OD konsumpcja w Unii znacząco wzrosła – o 8 000 ton; w tym samym okresie wielkość przywozu towarów po cenach dumpingowych wzrosła o 9 000 ton, co przedstawiono w motywie (106) powyżej. Całkowity wzrost rynku unijnego w okresie między 2009 r. a OD został zatem wchłonięty przez przywóz towarów po cenach dumpingowych, podczas gdy sprzedaż unijna przemysłu unijnego pozostała na bardzo niskim poziomie z 2009 r. Wykazano zatem, że przemysł unijny nie mógł odnieść korzyści z niedawnego wzrostu konsumpcji w Unii ze względu na rosnący udział w rynku towarów przywożonych po cenach dumpingowych z dwóch państw, których dotyczy postępowanie.

5.7. Inwestycje i zdolność do pozyskania kapitału

- (123) W okresie badanym inwestycje producentów unijnych objętych próbą ulegały następującym zmianom:

Inwestycje netto (EUR)				
Próba	2008	2009	2010	OD
Indeks	100	65	41	76

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (124) Jak pokazuje tabela powyżej, w latach 2008–2010 producenci unijni znacząco ograniczyli swoje inwestycje. Tendencja ta odwróciła się w OD, gdy inwestycje znów znacząco wzrosły; nie osiągnięto jednak poziomu z początku okresu badanego.

5.8. Zdolność do pozyskania kapitału

- (125) Ze względu na niedostateczną rentowność, o której mowa w motywie (119) powyżej, w bieżących okolicznościach niektórzy producenci unijni napotkali trudności w pozyskiwaniu kapitału na przyszłe inwestycje. Dodatkowym problemem w pozyskiwaniu kapitału jest również niezadowalająca stopa zwrotu z inwestycji.

5.9. Zatrudnienie, wydajność i koszty pracy

- (126) Zatrudnienie wyrażone w ekwiwalencie pełnego czasu pracy („EPC”) w dużej mierze odzwierciedlało zmiany wielkości produkcji (zob. motyw (112) powyżej), co wskazuje na próbę racjonalizacji kosztów produkcji przemysłu unijnego w sytuacji, gdy było to konieczne. Przemysł unijny próbował dostosować swoją siłę roboczą do pogarszającej się sytuacji na rynku, co doprowadziło do stałego, ogólnego spadku zatrudnienia o 36 % w okresie badanym.

Zatrudnienie w EPC				
Próba	2008	2009	2010	OD
Indeks	100	75	67	64

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (127) Mimo powyższych prób, podejmowanych przez przemysł unijny w celu dostosowania zatrudnienia do pogarszającej się sytuacji na rynku, w latach 2008–2009 wyniki producentów unijnych przeliczone na EPC znacznie spadły – o 19 %. Następnie miała miejsce stała poprawa sytuacji, jednak wartości pozostały na poziomie 9 % poniżej stanu odnotowanego na początku okresu badanego.

Wydajność (tona/EPC)				
Próba	2008	2009	2010	OD
Indeks	100	81	87	91

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (128) W okresie badanym średnie koszty pracy w przemyśle unijnym stale rosły; łączna stopa wzrostu wyniosła 12 %.

Koszty pracy (EUR/EPC)				
Próba	2008	2009	2010	OD
Indeks	100	106	112	112

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

5.10. Wielkość marginesu dumpingu

- (129) Marginesy dumpingu dla przywozu produktów z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, są – jak wyszczególniono w motywach (74) i (90) – wysokie. Biorąc pod uwagę wielkość, udział w rynku i ceny przywozu po cenach dumpingowych, wpływ marginesów dumpingu należy uznać za znaczący.

5.11. Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (130) Gwintowane łączniki z żeliwa ciągliwego, pochodzące z Brazylii, Republiki Czeskiej, Japonii, ChRL, Republiki Korei i Tajlandii, były już objęte środkami⁽¹⁾ w latach 2000–2005 r.⁽²⁾ („poprzednie środki”). Zadowolająca rentowność przemysłu unijnego na początku okresu badanego (zob. motyw (119) powyżej) sugeruje, że środki te przyniosły przemysłowi unijnemu przejściową ulgę. Rosnąca wielkość przywozu po cenach dumpingowych zakończyła jednak ten raczej dobry okres. Odnotowano również, że łączny udział w rynku sześciu państw, których dotyczyły poprzednie środki, nigdy nie przekroczył 29 %⁽³⁾, natomiast udział w rynku dwóch państw, których dotyczy bieżące dochodzenie, wyniósł w OD 52,7 %, co wskazano w motywie (107) powyżej.

6. Wnioski dotyczące szkody

- (131) Wskaźniki szkody uległy w okresie badanym pogorszeniu. Jest to szczególnie wyraźne w przypadku wskaźników dotyczących rentowności, wielkości produkcji, wykorzystania mocy produkcyjnych, wielkości sprzedaży i udziału w rynku, które wskazują na wyraźne pogorszenie tendencji.
- (132) Jednocześnie przywóz gwintowanych łączników z żeliwa ciągliwego z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, podcinał w OD ceny przemysłu unijnego nawet do 55 % (zob. motyw (110) powyżej); w tym samym czasie udział tych dwóch państw w rynku uległ znaczącemu zwiększeniu (zob. motyw (107) powyżej).
- (133) W związku z powyższym tymczasowo uznaje się, że przemysłowi unijnemu została wyrządzona znacząca szkoda, w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wprowadzenie

- (134) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy przywóz po cenach dumpingowych pochodzący z ChRL oraz Tajlandii wyrządził szkodę przemysłowi unijnemu w takim stopniu, iż można ją sklasyfikować jako istotną. Oprócz przywozu towarów po cenach dumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywózowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

2. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (135) Między rokiem 2008 i OD wielkość przywozu towarów po cenach dumpingowych z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, wzrosła o 15% na rynku, który skurczył się o 9%, co doprowadziło do zwiększenia udziału w rynku unijnym z 41,7 % do 52,7 %.

- (136) W okresie badanym wzrostowi wielkości przywozu z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, po cenach dumpingowych produktu, którego dotyczy postępowanie, towarzyszyła ujemna tendencja w odniesieniu do większości wskaźników szkody dotyczących przemysłu unijnego. Przemysł unijny stracił 8,7 punktów procentowych udziału w rynku i musiał ograniczyć swoją produkcję o 41 %. Znaczne podcięcie cenowe uniemożliwiło przemysłowi unijnemu przełożenie zwiększonych kosztów produkcji na ceny sprzedaży na akceptowalnym poziomie, co doprowadziło do bardzo niskiego poziomu rentowności przez większą część okresu badanego.

- (137) W oparciu o powyższe ustalenia uznaje się tymczasowo, że tani przywóz po cenach dumpingowych z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, wprowadzany na rynek unijny w dużych i stale rosnących ilościach, który znacznie podcinał ceny przemysłu unijnego w całym okresie badanym, powoduje istotną szkodę dla przemysłu unijnego.

3. Wpływ innych czynników

3.1. Przywóz z innych państw trzecich

- (138) Eurostat odnotowuje wprawdzie znaczny przywóz z Indii po bardzo niskich cenach przez cały okres badany, są jednak wskazania, że przywóz ten nie obejmuje produktu, którego dotyczy postępowanie, lecz różnych produktów zgłaszanych pod tym samym kodem CN.
- (139) Jeżeli chodzi o inne państwa trzecie, przez cały okres badany występował przywóz ograniczonej ilości produktów. Łączny udział w rynku przywozu produktów z państw innych niż dwa państwa, których dotyczy postępowanie, spadł o 2,1 punktu procentowego – z 10,5 % do 8,4 %.

- (140) Kolejnym największym źródłem przywozu w OD były Indonezja, Brazylia i Turcja, których udział w rynku wynosił odpowiednio od 1,3 % do 1,6 %; w okresie badanym wszystkie te państwa straciły udział w rynku.

Udział przywozu w rynku				
	2008	2009	2010	OD
Brazylia	3,6 %	3,8 %	4,0 %	1,5 %
Indonezja	1,8 %	2,5 %	1,9 %	1,6 %
Turcja	1,6 %	2,0 %	1,9 %	1,3 %
Inne państwa	3,6 %	2,5 %	3,2 %	4,0 %
Ogółem	10,5 %	10,8 %	11,0 %	8,4 %
Indeks	100	105	104	80

Źródło: Eurostat

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 3 (tymczasowe), Dz.U. L 208 z 18.8.2000, s. 8 (ostateczne).

⁽²⁾ W następstwie rozszerzenia UE w dniu 1 maja 2004 r. środki przeciwko Republice Czeskiej wygasły.

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 3, pkt. 146.

- (141) Ze względu na ograniczoną wielkość i tendencje spadkowe, można wywnioskować, że przywóz z państw trzecich innych niż państwa, których dotyczy postępowanie, raczej nie przyczynił się w OD do poniesienia szkody przez przemysł unijny.

3.2. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

- (142) Jeżeli chodzi o rozwój sprzedaży eksportowej przemysłu unijnego, wywóz nieustannie spadał w całym okresie badanym; łączny spadek wyniósł 34 %.

Sprzedaż eksportowa (w tonach)				
Próba	2008	2009	2010	OD
Sprzedaż eksportowa	7 134	5 043	4 969	4 700
Indeks	100	71	70	66

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (143) W całym okresie badanym sprzedaż eksportowa wynosiła jedynie od 13 % do 15 % produkcji przemysłu unijnego. W związku z powyższym nie wydaje się, aby w znacznym stopniu przyczyniła się ona do szkody poniesionej przez przemysł unijny w OD.

3.3. Zmiany w konsumpcji unijnej

- (144) Jak wskazano w motywie (97) powyżej, konsumpcja unijna spadła w latach 2008–2009 o 21 %, co spowodowało w tym samym okresie spadek sprzedaży unijnej przemysłu unijnego o 25 %. Jak wskazano w motywie (106) powyżej, po 2009 r. konsumpcja w Unii zaczęła zdecydowanie rosnąć – o około 8 000 ton; w tym samym okresie o około 9 000 ton wzrosła wielkość przywozu towarów po cenach dumpingowych. Całkowity wzrost rynku unijnego w okresie między 2009 r. a OD został zatem wchłonięty przez przywóz towarów po cenach dumpingowych, podczas gdy sprzedaż unijna przemysłu unijnego pozostała na bardzo niskim poziomie, odnotowanym w 2009 r.

- (145) Strony zainteresowane postępowaniem argumentowały, że istotną przyczyną szkody był kryzys na hiszpańskim rynku budowlanym, który rzekomo poważnie dotknął hiszpańskie przedsiębiorstwo ATUSA, będące jednym z głównych skarżących. Jednak przedsiębiorstwo ATUSA sprzedaje w większości państw członkowskich UE, zaś rzeczywiste oddziaływanie hiszpańskiego kryzysu budowlanego było ograniczone do sprzedaży na rynku hiszpańskim, która nigdy nie stanowiła większej części jego sprzedaży ogółem. Ponadto obraz szkody jest wyraźny, jeżeli chodzi o objęte próbą grupy przedsiębiorstw, całość skarżących, a także całość przemysłu unijnego. W każdym razie analiza szkody nie była ograniczona do osiągnięć jednego producenta unijnego lub jednego rynku krajowego, lecz dotyczyła całości przemysłu unijnego.

- (146) Strony zainteresowane postępowaniem argumentowały również, że szkoda spowodowana ujemnym rozwojem konsumpcji unijnej nie była wywołana przywozem towarów po cenach dumpingowych lecz efektem substytucyjnym. W tym kontekście zauważa się, że negatywny

rozwoj konsumpcji unijnej mógł spowodować szkodę na niekorzyść producentów unijnych. Skutki tej szkody pogorszył jednak jeszcze stały wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych na kurczącym się rynku. Jak wskazano powyżej, niedawne odnowienie się konsumpcji unijnej przyniosło korzyści wyłącznie przywózowi towarów po cenach dumpingowych. Producenci unijni nie byli natomiast w stanie zwiększyć swojej sprzedaży.

3.4. Problemy strukturalne producentów unijnych

- (147) Strony zainteresowane postępowaniem argumentowały, że fakt, iż przedsiębiorstwo Georg Fischer („GF”) w dalszym ciągu odnosiło korzyści, mimo stosowanych przez nie wyższych cen, podczas gdy inni producenci unijni nie byli w stanie osiągnąć zadowalających wyników, wskazuje na to, iż szkodę, jaką poniósł przemysł unijny, spowodowały raczej problemy strukturalne, nie zaś przywóz towarów po cenach dumpingowych. Jednakże również przedsiębiorstwo GF ucierpiało, tracąc udział w rynku i część marginesu zysku. Zmniejszyło się zatrudnienie w przedsiębiorstwie, podobnie jak jego wyniki. Nie można zatem przyjąć argumentu, że GF nie odniosło szkody.

- (148) Ponadto wszyscy producenci unijni, również GF, byli poddani presji cenowej, wywieranej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

- (149) Strony zainteresowane postępowaniem argumentowały podobnie, że skoro Berg Montana, bułgarska jednostka zależna grupy ATUSA, w dalszym ciągu odnotowywała zyski, szkodę spowodowały raczej inne przyczyny, nie zaś przywóz towarów po cenach dumpingowych. Jednakże przywóz z Chin w negatywny sposób wpłynął również na przedsiębiorstwo Berg Montana: znacznie spadła produkcja i wykorzystanie mocy produkcyjnych, podobnie jak zatrudnienie. Jako że większość sprzedaży przedsiębiorstwa Berg Montana jest realizowana na rzecz przedsiębiorstw powiązanych grupy ATUSA, nie jest stosowne wyizolowane spojrzenie na rentowność Berg Montana, bez przyjrzenia się finansowym wynikom całej grupy. Na rentowność Berg Montana wpływ mają bowiem ceny transferowe – a grupa ATUSA jako całość odnotowuje w rzeczywistości straty. Nie można zatem przyjąć również argumentu, że Berg Montana nie odniosło szkody.

- (150) Można byłoby podnieść argument, że spadek wydajności siły roboczej o 9 % w okresie między 2008 r. a OD, o którym mowa w motywie (127) powyżej, jest oznaką problemu strukturalnego. Jednak spadek ten wystąpił w okresie, w którym przemysł unijny zmniejszył swoją siłę roboczą łącznie o 36 %, zaś wyniki o 41 %. Zmniejszenie to wskazuje, że producenci unijni byli nieustannie zmuszani do dostosowywania swoich operacji przez presję rynkową wynikającą z przywozu towarów po cenach dumpingowych oraz przejściowo słabszego popytu. Biorąc pod uwagę te niekorzystne warunki gospodarcze, spadek wydajności siły roboczej o 9 % można uznać za raczej łagodny.

4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (151) Wnioskując, powyższa analiza wykazała, że w okresie badanym wielkość przywozu z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, znacznie wzrosła i osiągnęła

znaczny udział w rynku. Ponadto przywóz na rynek unijny zwiększonych ilości towarów po cenach dumpingowych spowodował znaczne podcięcie cen przemysłu unijnego.

- (152) Przeanalizowano także inne czynniki, które mogły wyrządzić szkodę przemysłowi unijnemu. W tym względzie ustalono, że przywóz z pozostałych państw trzecich, wynik eksportowy przemysłu unijnego oraz rozwój konsumpcji unijnej nie wydają się być wystarczające, aby przełamać związek przyczynowy, jaki powstał między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą, jakiej w OD doznał przemysł unijny.
- (153) Na podstawie powyższej analizy, w której odpowiednio rozrózniono i oddzielono wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwego wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych, tymczasowo stwierdza się, że przywóz z ChRL i z Tajlandii spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

G. INTERES UNII

1. Uwaga wstępna

- (154) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego sprawdzono, czy pomimo wstępnego ustalenia wystąpienia szkodliwego dumpingu istnieją przekonujące powody dla stwierdzenia, że wprowadzenie tymczasowych środków antidumpingowych w tym szczególnym przypadku nie leży w interesie Unii. W tym celu i zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego na podstawie wszystkich przedłożonych dowodów rozpatrzono prawdopodobny wpływ ewentualnych środków na wszystkie strony zaangażowane w postępowanie, a także prawdopodobne konsekwencje powstrzymania się od wprowadzenia takich środków.

2. Przemysł unijny

- (155) Wszyscy znani producenci unijni wspierają nałożenie środków antidumpingowych. Należy przypomnieć, że większość wskaźników szkody wykazywała negatywny trend i że znacznemu pogorszeniu uległy zwłaszcza wskaźniki szkody związane z wielkością produkcji i sprzedaży oraz udziałem w rynku i wynikami finansowymi przemysłu unijnego, takie jak rentowność i zwrot z inwestycji.
- (156) Jeśli środki zostaną nałożone, należy spodziewać się zahamowania spadku cen i utraty udziału w rynku oraz poprawy sytuacji w odniesieniu do cen sprzedaży przemysłu unijnego, w wyniku czego sytuacja finansowa przemysłu unijnego znacznie się polepszy.
- (157) Z drugiej strony, jeżeli środki antidumpingowe nie zostaną nałożone, jest prawdopodobne, że sytuacja rynkowa i finansowa przemysłu unijnego nadal będzie się pogarszać. W takim przypadku przemysł unijny traciłby dalszy udział w rynku, gdyż nie będzie już mógł sprostać cenom rynkowym wyznaczanym przez przywóz po cenach dumpingowych z dwóch państw, których dotyczy postępowanie. Prawdopodobnym

skutkiem tego będzie dalsze ograniczenie produkcji i zamknięcie zakładów produkcyjnych w Unii, co doprowadzi do istotnej redukcji zatrudnienia.

- (158) Biorąc pod uwagę wszystkie wyżej wymienione czynniki, wstępnie stwierdza się, że nałożenie środków antidumpingowych leży w interesie przemysłu unijnego.

3. Importerzy

- (159) Jak wskazano w motywie (31) powyżej, w dochodzeniu współpracowało 32 niepowiązanych importerów; ich przywóz stanowił około 45 % łącznego przywozu z dwóch państw, których dotyczy postępowanie. Ogólnie rzecz biorąc, importerzy są przeciwni nałożeniu środków antidumpingowych. Jednak w większości przypadków wpływ środków wydaje się być ograniczony. W wielu przypadkach produkt, którego dotyczy postępowanie, stanowi mniejszą część łącznej działalności importerów. Ponadto niektórzy importerzy już nabywają gwintowane łączniki z żeliwa ciągliwego z innych źródeł, zaś importerzy obecnie nabywający jedynie z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, również mogą przejść na inne źródła, w tym przemysł unijny. Na tej podstawie uznaje się tymczasowo, że nałożenie środków tymczasowych nie będzie miało istotnych negatywnych skutków dla interesu importerów.

4. Użytkownicy

- (160) Jak wskazano w motywie (18) powyżej, gwintowane łączniki z żeliwa ciągliwego są przede wszystkim wykorzystywane w instalacjach gazowych, wodnych i grzewczych w budynkach mieszkalnych i niemieszkalnych. Użytkownikami gwintowanych łączników z żeliwa ciągliwego są więc hydraulicy. W dochodzeniu nie współpracowało żadne stowarzyszenie użytkowników lub konsumentów. Ponadto wartość gwintowanych łączników z żeliwa ciągliwego stanowi jedynie niewielką część łącznych kosztów instalacji gazowych, wodnych lub grzewczych. Na tej podstawie uznaje się tymczasowo, że nałożenie środków tymczasowych nie będzie miało istotnych negatywnych skutków dla interesu użytkowników.
- (161) W ostatecznym rozrachunku z rozważenia ogólnych skutków środków antidumpingowych wynika, że ich pozytywne skutki dla przemysłu unijnego wydają się wyraźnie przeważać nad ewentualnymi negatywnymi skutkami dla innych zainteresowanych grup. Z tego względu stwierdza się wstępnie, że cła antidumpingowe nie są sprzeczne z interesem Unii.

5. Konkurencja

- (162) Zainteresowane strony argumentowały, że w przypadku nałożenia środków antidumpingowych może powstać na rynku unijnym duopol, który byłby zdominowany przez dwóch głównych skarżących: przedsiębiorstwa ATUSA i GF. W tym względzie należy najpierw zauważyć, że bieżący udział w rynku tych dwóch grup jest stosunkowo niski, co daje rzekomemu „duopolowi” raczej niewielki udział w rynku – na poziomie około 30 %. Należałoby to porównać do udziału w rynku dwóch państw, których dotyczy postępowanie. Wynosi on niemal 52,7 %, podczas gdy przywóz z innych państw trzecich kształtuje się na poziomie 8,4 % udziału w rynku. Udział w rynku innych producentów unijnych wynosi 7,5 %.

(163) Ponadto celem ceł antidumpingowych nie jest zakazanie całego przywozu, lecz przywrócenie równych reguł gry. Warto odnotować, że wcześniejsze środki, które obowiązywały w latach 2000—2005 nie wstrzymały przywozu. Przeciwnie, ChRL przywoziła w 2002 r., 2003 r. i w 2004 r. większe ilości towarów niż przed wprowadzeniem środków w postaci 49,4 % cła antidumpingowego. Podsumowując, obecność takiej znaczącej ilości graczy na rynku unijnym wskazuje, że ryzyko duopolu zakłócającego konkurencję i dominującego rynek unijny jest niskie.

6. Wnioski dotyczące interesu Unii

(164) W związku z powyższym stwierdzono wstępnie, że – ogólnie rzecz biorąc i na podstawie dostępnych informacji dotyczących interesu Unii – nie ma istotnych argumentów przeciwko wprowadzeniu tymczasowych środków na przywóz gwintowanych łączników z żeliwa ciągłego pochodzących z ChRL i Tajlandii.

H. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

(165) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy nałożyć środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzeniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z dwóch państw, których dotyczy postępowanie.

(166) W celu ustalenia poziomu tych środków wzięto pod uwagę stwierdzone marginesy dumpingu i kwotę cła niezbędnego do usunięcia szkody poniesionej przez producentów unijnych.

(167) Przy obliczaniu poziomu opłat celnych niezbędnych do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę uznano, że środki powinny umożliwić producentom unijnym pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy dla tego rodzaju producenta w takim sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz towarów po cenach dumpingowych.

(168) W poprzednim dochodzeniu dotyczącym tego samego produktu ustalono taki rozsądny poziom zysku na poziomie 7 % ⁽¹⁾. W związku z tym, że objęci próbą producenci unijni byli w stanie osiągnąć podobne zyski na początku okresu badanego, nie ma wskazań do przyjęcia, że ten margines zysku nie jest już uzasadniony.

(169) Na tej podstawie obliczono niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego na potrzeby producentów unijnych. Niewyrządzającą szkody cenę uzyskano, dodając do kosztów produkcji wspomnianą wyżej marżę zysku wynoszącą 7 %.

(170) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania średniej ważonej ceny importowej ze średnią ważoną i niewyrządzającą szkody ceną

produktu podobnego sprzedawanego przez przemysł unijny na rynku unijnym. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.

2. Środki tymczasowe

(171) W świetle powyższych wniosków i zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, stwierdza się, iż tymczasowe środki antidumpingowe powinny zostać wprowadzone w odniesieniu do przywozu pochodzącego z ChRL i Tajlandii na poziomie niższego ustalonego marginesu dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła.

(172) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy chińskich i tajlandzkich producentów eksportujących, cło dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw w obydwu państwach zostało ustalone na poziomie najwyższego cła, jakie ma być nałożone na przedsiębiorstwa z danego państwa, odpowiednio, objęte próbą lub współpracujące w dochodzeniu. Cło dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw będzie miało zastosowanie w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w dochodzeniu.

(173) Dla wymienionych w załączniku chińskich przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą ustala się tymczasową stawkę cła na poziomie średniej ważonej stawek dla przedsiębiorstw objętych próbą.

(174) Proponowane stawki tymczasowych ceł antidumpingowych są następujące:

Chińska Republika Ludowa

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Stawka celna
Hebei Jianzhi Casting Group Ltd.	67,8 %	136,5 %	67,8 %
Jinan Meide Casting Co., Ltd.	39,3 %	122,4 %	39,3 %
Qingdao Madison Industrial Co., Ltd.	32,1 %	128,4 %	32,1 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	42,3 %	124,7 %	42,3 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa			67,8 %

Tajlandia

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Stawka celna
BIS Pipe Fitting Industry Co., Ltd	15,9 %	86,2 %	15,9 %
Siam Fittings Co., Ltd	50,7 %	39,7 %	39,7 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa			39,7 %

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 3, pkt. 188.

- (175) Powyższe środki antydumpingowe ustalono tymczasowo w formie ceł *ad valorem*.
- (176) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłączne zastosowanie do przywozu towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa nie została wymieniona w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (177) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.
- (178) Aby zapewnić prawidłowe stosowanie cła antydumpingowego, poziom cła dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw powinien mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, ale również do tych producentów, którzy nie dokonywali wywozu do Unii w OD.
- (179) Jednakże w przypadku Tajlandii te ostatnie przedsiębiorstwa, jeżeli spełniają wymagania art. 11 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, wzywa się do złożenia wniosku o dokonanie przeglądu, na mocy tego artykułu, w celu indywidualnego zbadania ich sytuacji.

I. PRZEPISY KOŃCOWE

- (180) Aby zapewnić dobre zarządzanie należy ustalić okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie określonym w rozporządzeniu, mogłyby przedstawić swoje opinie na piśmie oraz złożyć wniosek o przesłuchanie. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie nałożenia ceł dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone przy nakładaniu wszelkiego ostatecznego cła.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, obecnie objętych kodem CN ex 7307 19 10 (kod TARIC 7307 19 10 10) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz Tajlandii.

2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktu opisanego w ust. 1 i wytworzonego przez wyszczególnione poniżej przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka celna	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Hebei Jianzhi Casting Group Ltd. – powiat Yutian	67,8 %	B 335
	Jinan Meide Casting Co., Ltd. - Jinan	39,3 %	B 336
	Qingdao Madison Industrial Co., Ltd. –Qingdao	32,1 %	B 337
	Hebei XinJia Casting Co., Ltd. – powiat XuShui	42,3 %	B 338
	Shijiazhuang Donghuan Malleable Iron Castings Co., Ltd. – miasto Xizhaotong	42,3 %	B 339
	Linyi Oriental Pipe Fittings Co., Ltd. – miasto Linyi	42,3 %	B 340
	China Shanxi Taigu County Jingu Cast Co., Ltd. – powiat Taigu	42,3 %	B 341
	Yutian Yongli Casting Factory Co., Ltd. – powiat Yutian	42,3 %	B 342
	Langfang Pannext Pipe Fitting Co., Ltd. - LangFang, Hebei	42,3 %	B 343
	Tangshan Daocheng Casting Co., Ltd. -Hongqiao Town, powiat Yutian	42,3 %	B 344
	Tangshan Fangyuan Malleable Steel Co., Ltd. – Tangshan	42,3 %	B 345

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka celna	Dodatkowy kod TARIC
	Taigu Tongde Casting Co., Ltd. – miejscowość Nanyang, Taigu	42,3 %	B346
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	67,8 %	B999
Tajlandia	BIS Pipe Fitting Industry Co., Ltd – Samutsakorn	15,9 %	B347
	Siam Fittings Co., Ltd – Samutsakorn	39,7 %	B348
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	39,7 %	B999

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 listopada 2012 r.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie szczegółów leżących u źródła istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący